

Nu förekommer vid innevarande riksdag, utom ifrågavarande motion N:o 68, om föreslår telegraferingsfrihet för *krono-* och *stadsbetjente*, äfven motion N:o 108 i Andra Kammaren, hvilken går ut på enahanda frihet endast för *kronobetjeningen*. Denna sednare motion har blifvit remitterad till Stats-Utskottet; i följd hvaraf och på det att den del af motionen N:o 68, som afser *stadsbetjente*, icke måtte blifva undertryckt, undertecknad, efter ofvan anförda erfarenhet från 1871 års riksdag samt med stöd af sista punkten uti Riksdags-ordningens 59 §, sökt göra gällande den mening, att Tillfälliga Utskottet allenast skulle till Kammaren vördsamt hemställa att varda fritaget från hufvudsaklig handläggning af ifrågavarande framställning.»

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Febr. 1873, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Fjerde Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4, med anledning af en utaf Herr Jöns Andersson väckt motion, om ändring i hvad nu gällande förordning om expeditionslösen stadgar, rörande lösen för domstolsbevis, angående boupptecknings inregistrering, m. m.

Uti omförmälda, till Utskottets behandling hänvisade motion (N:o 65), yrkar motionären:

»att Riksdagen ville besluta den ändring i nu gällande förordning, om expeditionslösen, den 30 November 1855, att, vid beräkning af lösen för domstols bevis om boupptecknings inregistrering, undantag skall ega rum för efterlevande makes giftorätt, hvilken må beräknas till hälften af behållningen;»

»att domaren berättigas till godtgörelse för den lösen, hvaraf han sålunda går i mistning, på det sätt, att samma lösen afräknas vid redovisningen för det stämplade papper, hvarmed bouppteckningen belägges; samt»

»att Riksdagen i underdånighet anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes härom utfärda nådig kungörelse och deruti föreskrifva de kontroller, som nu anses erforderliga.»

Beträffande första delen af denna motion, eller ändring uti nu gällande förordning om expeditionslösen, har, under två föregående riksdagar åren 1867 och 1872 — sistnämnda år af samma motionär som vid innevarande års riksdag — inom Andra Kammaren motion framstälts i samma syfte som nu af Herr Jöns Andersson. Öfverlemnade till behandling af Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskott, tillstyrktes sagda motioner af detsamma, den år 1867 uti betänkande N:o 28, den år 1872 uti betänkande N:o 4. Vid båda tillfällena bifölls af Andra Kammaren Utskottets hemställan; men förföll frågan, till följd af afslag från Första Kammaren.

Med afseende på ofvan nämnda del af sitt yrkande hänvisar motionären, hvad beträffar motiveringen, hufvudsakligen till den motion, som af honom vid 1872 års riksdag blifvit afgifven, och i hvilken, som stöd för deri gjorda framställning, blifvit åberopade de skäl, hvilka föranledde 1862—1863 årens Riksdag att, i fråga om bouppteckningar, bevilja, ännu fortfarande, befrielse från erläggande af stämpelpappersafgift för efterlevande makes giftorätt.

Tillskrifvande den motgång 1872 års motion rönt företrädesvis obenägenheten att medgifva den minskning i domarnes inkomster, som skulle blifva en följd, om nedsättning i expeditionslösen komme att, i enlighet med motionärens då gjorda förslag, ega rum, samt, på uppgifna grunder, förklarande sig anse denna obenägenhet befogad, uttalar motionären, uti sin nuvarande motion, åsigten, att full ersättning för sådan minskning bör beredas, och afser, att denna ersättning skulle utgå »genom afdrag på statens inkomster för det stämplade papper, hvarmed bouppteckning skall beläggas.»

Detta sätt att lösa frågan, hvilket skulle medföra nedsättning af stämpelpappersbevollningen och sålunda, med afseende särskildt härpå, innefattar ett ämne, hvars behandling icke lärer ligga inom Utskottets befogenhet, anser sig emellertid Utskottet, äfven för öfrigt, ingalunda kunna för sin del omfatta, enär, äfven om den förlust för statsverket icke afses, som deraf skulle följa, kontrollen beträffande stämpelpapper genom en sådan åtgärd komme att, efter Utskottets åsigt, i väsendtlig mån försvåras och invecklas.

Derjemte torde böra uppmärksammas, hurusom fall ofta måste förekomma, då motionärens, i andra punkten af dess motion förekommande, förslag icke blefve utförbart, såsom, exempelvis, i bo efter affiden make, der hela behållningen utgjorde 1,000 riksdaler, och stämpelpappers-afgift således, med iakttagande af gällande stämpelpappersförordning, icke ens ifrågakomme, men inregistreringsafgift ändock, enligt motionärens förslag, skulle af den förra uttagas för den affidnes andel, 500 riksdaler, alltså, beräknadt efter 20 öre för 100 riksdaler, med en riksdaler. Likartad oegentlighet komme att inträffa för hvarje fall, der boets behållning understege 1,000 riksdaler.

Om än de skäl fortfarande kunna ega giltighet, hvilka varit bestämmande för Andra Kammarens beslut, vid riksdagarne 1867 och 1872, att bifalla förslag till för-

ändring i 1855 års förordning om expeditionslösen, i samma riktning, som nu af motionären, i första delen af dess framställning, föreslagits, anser sig likväl, med afseende på motionens innehåll, i sin helhet, Utskottet föranlåtet att, på grund af ofvan anförda betänkligheter,

afstyrka bifall till Herr Jöns Anderssons motion N:o 65.

Stockholm den 17 Februari 1873.

På Utskottets vägnar:

Theodor Elfstedt.
